

NIECH ŻYJE RZĄD ROBOTNICZY I WŁOSCIAŃSKI

Redakcja przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3 po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.
Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy
Kasa czynna od 12 do 2-iej.

Opłata pocztowa ulszczona ryczałtem

NIECH ŻYJE SOCJALIZM!

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 775-70.
DYREKCJA — tel. 720-13.
ADMINISTRACJA — tel. 313-30.
DRUKARNIA — tel. 773-43.

KONTO CZEKOWE w P. K. O 175

CENA NUMERU 20 GROSZY

LIKWIDACJA SAMORZĄDU

Trudno jest mówić już obecnie o jakiegokolwiek dziedzinie życia i gospodarki publicznej, któraby nie uległa mniejszej lub większej dewastacji — w dosłownym i przenośnym tego słowa znaczeniu. Koła „sanacyjne” z jakąś swoistą nonszalancją w stosunku do palących poważnych zagadnień bieżącego życia, wdzierają się do każdej komórki, do każdej instytucji, stanowiącej ośrodek samodzielnego życia. Czy to weźmiemy za przykład ubezpieczenia na wypadek choroby, jak Kasy Chorych, oparte o samorząd ubezpieczonych, zagwarantowany ustawą, czy zakłady ubezpieczeń emerytalnych, czy od wypadków z zagwarantowanym udziałem ubezpieczonych w zarządzaniu temi instytucjami, czy samorząd gmin, miast, lub powiatów, czy wreszcie samorząd go spodarczy — izby handlowo-przemysłowe, izby rzemieślnicze itp. — wszędzie wkracza taki pan komisarz, czy urzędnik i w tej lub innej formie niszczy zagwarantowany ustawą samorząd tych instytucji. Robi się to w drodze wykrętej interpretacji prawa, w drodze wymuszania czynności, poddających instytucje te pod przemożną kuratelę wielkorządców „sanacyjnych”.

Obóz „sanacyjny” nigdy nie ma sumienia spokojnego. Wszędzie węszy spisek przeciw Państwu, wszędzie widzi grożące jakoby niebezpieczeństwo dla państwa, aby w ten sposób upozorować swą obawę przed samodzielną i niezależną rolą obywateli, których uważa albo za niedźwieżkę, albo za bezwzględnych wrogów stworzonego przez siebie systemu. Stąd to ciągłe i systematyczne usuwanie obywatela od współpracy, od współdziałania w zarządzie Państwa i odbieranie praw i niszczenie samodzielnego samorządu obywatelskich. Niejednokrotnie już „Robotnik” pisał o tem, przytaczał szeregi wypadków gwałcenia elementarnych i podstawowych praw ubezpieczonych oraz praw obywatelskich w samorządzie. Nie będziemy ich tu wymieniać, bo czytelnicy nasi sami dobrze odczuwają na swoich plecach skutki tej gospodarki „sanacyjnych” komisarzy. Wspomniemy tylko o ograniczeniu uprawnień do zasiłków, do pomocy lekarskiej w Kasach Chorych, o ograniczeniach przy wypłatach zasiłków i świadczeń w funduszu bezrobocia i w instytucjach ubezpieczeniowych emerytalnych i od wypadków, o skasowaniu zupełnym lub zawieszaniu samorządu ubezpieczonych w tych instytucjach oraz o ograniczeniu uprawnień samorządu gminnego, miejskiego i powiatowego. Tak się przedstawia bilans „pracy” rządów „sanacyjnych” za rok ubiegły. Zadaje to kłam wszelkim szumnym deklamacjom nazwanym, tak chętnie wygłaszanym przez „sanacyjnych” działaczy o dobrodziejstwach rządów „sanacyjnych”. My możemy tylko skonstatować fakt i stwierdzić, że nikt z pośród klasy pracującej deklamacjom tym nie wierzy i że coraz bardziej utrwala się w klasie robotniczej przekonanie i świadomość, iż rządy „sanacji” są zamaskowanymi rządami burżuazji i kapitalistów. Walka w tym stanie rzeczy może być przeprowadzona jedynie przez zorganizowaną klasę robotniczą, przez świadomy i celowy wysiłek w codziennej nieustępliwej i rozumnej walce.

Bez silnej i zwartej organizacji klasy robotniczej w chwili widocznego załamania się podstaw kapitalistycznego ustroju, klasa robotnicza będzie narażona na ciężkie przeżycia i walki, które świat pracy narażać mogą na nieobliczalne następstwa.

Fr. Brzechwa.

Burza w Indiach

Dalsze aresztowania

Według doniesień z Bombaju, aresztowania członków kongresu wszechinduskiego trwają w dalszym ciągu. Jako środek odwetowy organizacje nacjonalistów hinduskich wyznaczyły dla

wszystkich okręgów Indii t. zw. tajne rady wojenne, oraz kierowników, którzy mają zorganizować nanowo walkę przeciwko władzom.

Gmach kongresu indyjskiego w Bom

baju został obsadzony przez policję. Wicekról wydał rozporządzenie na mocy którego 500 organizacji politycznych i społecznych, współdziałających z kongresem, uznano za nielegalne.

Krwawe zajścia

W Benares doszło onegdaj do krwawych zajść pomiędzy nacjonalistami i

policją, podczas których policja oddała 15 salw do tłumu. Liczba zabitych i ran

nych jest bardzo poważna.

Zasekwestrowanie funduszy w bankach

Z Bombaju donoszą, iż policja udała się do banków, w których zdeponowa-

ne są fundusze kongresu przeniesione na rachunki prywatne.

Po zbadaniu ksiąg policja zasekwestrowała powyższe sumy.

Po strasznej katastrofie górniczej pod Bytomiem

Nie ma nadziei wyratowania zasypanych górników

Drużyna złożona z 30 osób która prowadzi akcję ratunkową w kopalni Karsten — Centrum pod Bytomiem, posunęła się do południa o 12 mtr. na-

przód do miejsca katastrofy.

Według obliczeń górników, do miejsca tego akcja ratunkowa zdoła dotrzeć dopiero z początkiem przyszłego

tygodnia, nie ma więc już żadnej nadziei wyratowania pożąrebanych górników.

53-ci dzień procesu brzeskiego

Uzupełnienie sprawozdania we wczorajszym „Robotniku”

Mowy obrońców Wacława Szumańskiego, Antoniego Landau'a i Jana Dąbrowskiego

We wczorajszym numerze „Robotnika” zmuczeni byliśmy bardzo straszącymi przemówieniami pp. Szumańskiego, Landau'a i tow. Dąbrowskiego. Chcąc, by nasi Czytelnicy mieli w „Robotniku” sprawozdania możliwie dokładne o całości procesu, — uzupełniamy dziś treść tych trzech przemówień.

Red.

MOWA WACŁAWA SZUMAŃSKIEGO „NIECH BÓG ODWRÓCI KARZĄCĄ REKĘ”.

W dłuższym przemówieniu, wywołanym koniecznością poruszenia dużej części aktu oskarżenia, zanalizowałem 84 cytaty z artykułów prasy opozycyjnej, wymienionych w akcie oskarżenia stwierdziłem, że we wszystkich z nich jest bądź niedopuszczalna tendencyjność, bądź karygodna nieścisłość, bądź nawet coś więcej, jeżeli terminu nie użyję, to dlatego, żeby do końcowego aktu obrony nie wprowadzać dysonansu. Tymczasem w odpowiedzi na to przytoczono nam tu w replice prokuratora znowu trzy cytaty. Wydawało by się, że już te trzy cytaty będą przynajmniej zawierały ziarno szczerzejszej ścisłości i prawdziwości, tymczasem doszukaliśmy się nie ziaren ale plew.

Tutaj adw. Szumański jeszcze raz analizuje artykuły z „Pobudk.” z dnia 29.VI.30 r. i 13.VII.30 r. oraz „Chłopskiej Prawdy” z 24.II.30 r. i kończy:

Od autorów aktu oskarżenia i cytaty z aktu oskarżenia, niech Bóg odwróci karzącą rękę sprawiedliwości! Tyle, jeżeli chodzi o te cytaty.

Ale jest jeszcze jedna cytata, którą wczoraj p. prok. Grabowski zakończył swoją replikę. Nie udało mu się w pierwszym przemówieniu z temi kelnkami i praczkami, myślałem, że Faguet ten ukochany Faguet, tak chętnie cytowany przez pp. prok. Grabowskiego i Rauzego, zostanie oszczędzony. Nie, i on został przytoczony w sposób zupełnie nieścisły.

Na zasadzie stenogramu przemówienia p. prok. przygotowanego przez PAT-a, mogę stwierdzić, iż p. prokurator przy cytowaniu Faguet'a powiedział, że cały rozdział poświęcony został nie-

kompetencji sądu. Faguet'a czytałem przed 10-ciu laty, wczoraj usiłowałem przypomnieć sobie pewne wyrażenia, kilkakrotnie przeczytałem cały rozdział o niekompetencji w sądownictwie i stwierdziłem, że nie ma ani jednego słowa z tej cytaty. Pomyślałem sobie, że to byłby zbyt poważny zarzut, gdybym powiedział, że nie ma zupełnie tego, o czem p. prokurator mówił, a więc przejrzałem całą książkę — robota nielada, bo książka ma 170 stron, a zmęczenie obrońcy w tej sprawie ma też swoje granice.

P. GRABOWSKI ULEPSZA FAGUETA.

Na str. 121, ale w innym rozdziale w rozdziale o przyzywczajeniach zawodowych, znalazłem św. Franciszka i cytaty p. prok., ale jakże zniekształconą i bezceremonialnie podaną! Zdawałoby się, że na końcu po tych wszystkich wytykaniach, zwłaszcza z mojej strony, o nielojalności w cytowaniu trzy razy prze czyta zanim zacytuje. Tymczasem na stronie 120 jest powiedziane, że Faguet powołuje się na broszurę pewnego prowinjonalnego sędziego francuskiego Marcela Lestranger, który został zacytowany przez Faguet'a. Tak, jak w swoim czasie p. prok. wziął słowa Motza w cytacie Ciołkosza za słowa Ciołkosza tak samo wziął cytaty Marcela Lestranger i przytoczył, jako cytaty Faguet'a, ale przytoczył nieścisłe.

Żeby znaleźć całość cytaty, trzeba przejść 5 stron. Początek jest na stronie 120, środek na 123 — a koniec na stronie 124.

W cytacie tej rzecz najbardziej istotną p. prok. też opuścił. Mówi np. o tem, że:

„widzimy, że dzisiejszy sędzia lub prokurator niema zaufania do siebie, ma zaś lęk przed opinią publiczną”. Opuścił jednak p. prok. dalsze słowa:

Dzisiaj w 54-tym dniu procesu brzeskiego zabiorą głos w „ostatnim słowie” oskarżenia.

Pierwszą przemówią tow. tow. Herman Liberman i Norbert Barlicki.

Początek rozprawy o godz. 9 min. 30 rano.

„następnie wie lub sądzi, że awans jego zależy nie od surowości jak dawniej, lecz od pobłażliwości”.

Te słowa p. prok. opuścił, bo chciał użyć twardego tonu, chciał pobudzić do surowości, a Marcel Lestranger twierdzi, że awans zależy od łagodności a nie od surowości i powiada dalej:

„wobec sił zawsze przeciw niemu sprzymierzonych: publiczności, prawie zawsze sprzyjającej oskarżonemu, prasy miejscowej i prasy paryskiej, medycyny sądowej skłonnej prawie zawsze widzieć nieodpowiedzialnych w każdym oskarżonym, żyjąc pod grozą omyłki sądowej odkaż ta omyłka jest rodzajem powszechnej halucynacji i gdy każde skazanie uważane jest przez znaczną część opinii za omyłkę, prokurator nie śmie oskarżać surowo, a sędzia nie śmie prowadzić rozprawy energicznie”. „Najczęściej prokurator oskarża z nieśmiałością, z zastrzeżeniami, z łagodzeniami, pozostawiając za sobą drzwi odchylone napół nawołując do pobłażliwości na pół przyznając się do niepewności”.

Tak robi prokurator francuski, ale nie p. prok. Grabowski, który z tupelem, który byłby może usprawiedliwiony w każdej innej sprawie, ale nie w tej te rzeczy opuścił. Nawet ten kulminacyjny moment św. Franciszka z Asyżu został niemilosierdzie potraktowany, został opuszczony ustęp jego zdania: „coraz rzadziej ściągane są zbrodnie zdolne wywołać litość, jak dzieciobójstwa, spędzenie płodu”. „Sędziowie dzisiejsi są współzawodnikami św. Franciszka z Asyżu. Czyli św. Franciszek z Asyżu w danym wypadku mówi o łagodności Sądu w sprawach o dzieciobójstwo i spędzenie płodu, a tymczasem p. prokurator Grabowski twierdzi, że właśnie w sprawach politycznych, łagodność jest niedopuszczalna.

Widzimy zatem jak bezceremonialnie są traktowane cytaty przez p. prokuratora. Czy Sąd i my możemy mieć nie tylko w tym procesie, ale i później jakiegokolwiek zaufanie do cytatu aktu oskarżenia, albo cytatu mów prokuratorów? Nie. Ale to jest smutne, to jest bardzo smutne.

„DLUŻEJ KLASZTORA JAK PRZEORA”.

Zbliżam się do końca mojego przemówienia, nie chcąc wyczerpywać zbyt wiele Waszej cierpliwości, panowie sędziowie, i zmęczenia. Chciałbym jeszcze wypowiedzieć kilka słów apelu pod adresem Waszym panowie sędziowie. Kiedy szukałem w tym samym Faguet'cie ustępów, któreby mogły być zwrócone do Was, panowie Sędziowie, to nie znalazłem, nie znalazłem momentów któreby brzmiały w sposób właściwy, któreby uderzały w ten ton, w który chciałbym uderzyć mówiąc do Was. Faguet na stronie 68 pisze:

„Stworzono sądownictwo, które jest galezią administracji równą innym, które jest ciałem urzędnikiem. Państwo mianuje tych urzędników, awansuje ich, odmawia im awansu, płaci ich. Jednym słowem ma ich w ręku jak minister wojny oficerów, jak minister skarbu urzędników podatkowych. Odtąd pozbawieni są oni kompetencji moralnej przy sądownictwie. Zawsze będą skłonni nadto skłonni, by sędziostwo nie odzwierciedlało woli rządu. Prawdą jest, że mają jawną gwarancję, a tą jest niesuwalność. Sędziami niezależnymi — kończy ten ustęp Faguet, — sędziami, którzy tylko sprawiedliwość mają na względzie są albo sędziowie liczący 40 lat służby, albo prezydent Trybunału Kasacyjnego, dodając taki, który posiadając znaczny majątek jest obojętny na awans i całą swą karierę, odbywa w tym samym mieście, gdzie ją zaczął, podobny zupełnie sędziom w dawnych czasach, taki wypadek zaś jest niesłychanie rzadki i coraz rzadszy w naszych czasach”.

Nie w słowach Faguet'a należy szukać ostatniego apelu do Was. Mój apel znajdzie się raczej w ludowym przysłowiu, „dlużej klasztor, niż przeora”. Jestem przekonany, panowie Sędziowie, że kiedy pójdziecie do pokoju narad, to będziecie niewątpliwie myśleli o tem, że jesteście sędziami nie podczas przemijającego „regimu”, takiego czy innego, ale że jesteście sędziami i obywatelami wskrzeszonej i teraz już nieśmiertelnej Polski.

DOKOŃCZENIE NA STRONIE 2-EJ.

PROCES BRZEŃSKI

(Dokończenie).

MOWA ANTONIEGO LANDAU'A

TRAFNE ZASADY, KTÓRE P. GRABOWSKI ZLEKCEWAŻYŁ.

„Replika winna być podniesieniem momentów w sprawie najważniejszych. Ważnym jest stwierdzenie, że argumenty obrony — czy to dotyczące dowodów w sprawie czy to kwalifikacji prawnej — uderzają w próżnię“. Oto są wczorajsze słowa p. prokuratora. Przez cały czas sprawy p. prok. głosił bardzo trafne zasady, lecz nigdy sam do nich się nie stosował.

SKOŃCZYLIŚMY Z PŁOKAMI OSKARZENIA.

W każdym jednak razie z ulgą przyjmujemy do wiadomości, że nie mamy już obowiązku interesować się wszystkim tem, na co traciliśmy tutaj czas całymi tygodniami, przesłuchując świadków oskarżenia — a co w mowie potocznej zazwyczaj zwie się plotkami! Nie będziemy więc już mówili o tem, czy do stodoły, lub za stodołę jakiegoś Witka chodzą się za zaproszeniami: czy bez zaproszeń, — czy miały gdzieś miejsce manifestacje bezroboczych i t. p.

Doprawdy, wszystko to, co oskarżenie wniosło do sprawy, zanadto już przypominało opowiadanie o Rosjaninie, nauczyciela gimnazjum, który powiada do chłopca, gdy ten zrobił błąd ortograficzny: „dzisiaj napisałeś „je“ zamiast „ja“, a jutro rodzony ojca zabijesz — jutro ojca a pojutrze matkę, — i zgubiony z ciebie człowiek“.

ARGUMENTY PROKURATORA BIJĄ W PRÓŻNIĘ.

Twierdzenie, że argumenty biją w próżnię, jest zawsze ciężkim zarzutem pod adresem obrony, a szczególnie w tej sprawie. Należy to zrozumieć tak, że obrona obawia się spojrzeć zebrany dowód i odpowiednim przepisem prawa prosto w oczy.

Nie sposób przejść obecnie wszystkie do wody ponownie i dowieść, że obrona nie obawia się ich tak samo, jak nie obawia się przepisów ustawy. Inny trzeba zastosować sposób. Podobne obawy może wszak mieć jedna tylko strona w procesie, — bo skoro jedna boi się, — druga, oczywiście, czuje się pewnie w sprawie. Wystarczy więc, jeżeli udowodnimy, że wszystko to, co w replice mówił p. prokurator, t. j., gdy pod nosił wszystkie najważniejsze momenty w sprawie, — było bądź akceptowaniem moich argumentów i rozumowań, bądź też było typowym uderzeniem w próżnię.

Jeżeli wziąć jeszcze pod uwagę, że porządek biegu myśli w moim przemówieniu obronczym i w replice p. prok. były bliźniaczo do siebie podobne — to nie stało na przeszkodzie do zbijania moich argumentów.

WYKURZENI Z AKTU OSKARŻENIA JAK PSZCZOŁY Z ULA.

Stwierdza p. prok., że obrona unika wyraźnej odpowiedzi na zeznania kilku świadków z policji, ale pomija p. prok. moje znacznie wcześniejsze twierdzenie, że oskarżyciele w tej sprawie nie interesują się zupełnie swymi własnymi świadkami, a my idziemy tylko za przykładem pp. prok. i niezamierzamy rozwozić się nad temi zeznaniami, bo szkoda na to czasu. I dopiero obecnie, po przemówieniu mego znakomitego kolegi, który nie w todze adwokackiej, lecz w habicie benedyktyńskim winien był bronić (mowa tu o adw. Szumańskim, który dowiódł, że wszystkie listy z prasy, okólników i t. p., umieszczone w otrzymanym akcie oskarżenia, nie są zgodne z oryginałami) i który, jak pszczoły z ula, wykurzył pp. oskarżycieli z ich własnego aktu oskarżenia, pp. prok. w braku czegoś lepszego przy pomnieli sobie w ostatniej chwili procesu o swoich własnych świadkach. Ten argument więc uderzył z całej siły w próżnię.

GRA W MIJANEGO.

Adw. Landau wykazuje, iż w replice p. Grabowski pominał jego tezę, iż akt oskarżenia mówi o nierozpoczętym jeszcze przygotowaniu do zamachu a dowodził, iż prawo ma czynności przygotowawcze niedokończone, dalej p. Grabowski pominał tezę, iż jeśli „stronictwa nie odczuwały braku broń“ to należałoby sporządzić oskarżenie z części II art. 101 k. k. a nie z części I.

Bez odpowiedzi pozostaje również moja teza, że nie każda demonstracja polityczna, jak przypuszcza p. prok., jest skierowana przeciwko rządowi, nie każda przeciw rządowa dąży do obalenia rządu, a żadna do obalenia rządu przemocą.

Gdy mowa o rządzie w rozumieniu art. 100 k. k., to p. prok. zgodził się z moją tezą, — przy okazji jednak skarcił mnie za mój stośnek do współobrońców i do mego klienta. Jest to objaw pocieszający: p. prok. wie już, że urząd prokuratorski ma

prawo interwenjować, nie oczekując skargi pokrzywdzonych: wszak na mnie nie wpłynęła skarga ani ze strony kolegów, ani klienta. Kto wie, może w przyszłości urząd prokuratorski będzie stosował tę zasadę w sprawach ważniejszych, aniżeli dotyczących mojej osoby.

Z kolei adw. Landau dowodzi, iż cała konkluzja aktu oskarżenia zbudowana jest na zasadach art. 102 k. k. („zbrodniczy spiszek“) a nie z art. 101 k. k., albowiem ciągle mówi się nie o oskarżonych i ich działaniach ale o „Centrolewie“.

Tutaj adw. Landau krótko charakteryzuje porozumienie 6 stronnictw lewicy i środka. Pierwszym dowodem ich zbrodniczych zamierzeń była odmowa picia kawy czy herbaty w prezydium Rady Ministrów. Ale to porozumienie stronnictw do wiosny roku 1930 obalało rządy w drodze parlamentarnej, czyli że było zrzeszeniem legalnym. Również późniejsze jego wystąpienia t. j. Kongres Krakowski i 14 września odbyły się na gruncie legalnym.

TAJEMNICZE MILCZENIE W KWESTJI ART. 102 K. K.

Adw. Landau stwierdza, iż wygodniej byłoby dla przedstawicieli oskarżenia oprzeć się na art. 102 k. k. niż 101 k. k. a wszak oba oskarżenia byłyby równie niesłuszne. Ale prokuratorzy milczą bo zdają sobie sprawę, jakie skutki w kraju miałyby wyrok z art. 102 k. k., pomijając już całą jego bezzasadność.

„Zbrodniczy spiszek“, gdyby się tak zawyrokował, składałby się tu z 6 demokratycznych stronnictw opozycyjnych. Po wyroku wszystkie te stronnictwa byłyby zdelegalizowane — obojętne: formalnie czy nie. Skutki byłyby okropniejsze, niż po oktrojowaniu najgorszej konstytucji. Każdy obywatel wprawdzie miałby prawo głosować tak jak sobie tego życzy, bo prawo to gwa rantuje mu konstytucja, ale każda jego czynność wyborcza byłaby dowodem przynależności do spisku zbrodniczego. W następnym sejmie nie byłoby już ani jednego posła z opozycji. Ludzie dziesiątkami tysięcy byłiby skazywani na ciężkie więzienie, a pozostali byłiby szachowani możliwością oddania pod sąd.

Daleki byłbym od chęci użyczenia sądu przypuszczeniem, że sąd mógłby wydać taki wyrok. Mówiłem o tem, bo milcze nie pp. prok. jest zbyt tajemnicze. Nie odpowiedzili nawet na wyraźne wyzwanie z ławy obrońców. Sądzę, że pp. prokuratorzy chętnie widzieliby taki wyrok, ale sami ręką do tego przyłożyć nie chcą.

MOWA JANA DĄBROWSKIEGO OSKARŻENIE „NA WYROST“.

Tow. adw. Jan Dąbrowski udawadnia, iż nie obrona, ale właśnie oskarżenie nie uprawia grę w mijanego. Trzeba przejść do „kremu ze śmietanką“ podanego tutaj przez rzeczników oskarżenia do pojęć prawnych. Artykuły K. K., które tutaj należałyby zastosować według p. prokuratora, są „kubrakiem na wyrost“. Podstawa aktu oskarżenia jest wprawdzie art. 101, ale w swojej koncepcji pp. prokuratorzy dają sądowi możliwość wydania wyroku również z innych artykułów. Namysł pp. prok. zostawia naradzie sędziów, a tutaj omawiają różne szczęści.

ZAMIĄST ŚCISŁYCH POJĘĆ — SŁO WA O RÓŻNYM ZNACZENIU

Mówiono tu wiele o „walec“. Jest to pojęcie względne i rozciągliwe. Można mówić o walec stronnictw, o walec z ustawą, to jest o nową ustawę, o walec z kapitałem, o walec „słowem i piórem“. Wszystko to obejmuje momenty zupełnie legalne. Można tak też prowadzić walkę środkami legalnymi o obalenie rządu, ale to nie będzie jeszcze działaniem przemocą. Tak samo, jak można czasami środkami nielegalnymi, jak np. nie dozwolone zebrania, pisma nielegalne, walczyć, o rzeczy w gruncie rzeczy legalne. Szłoby więc o ścisłe określenie pewnych pojęć, a tymczasem wciąż operuje się słowami o różnym znaczeniu. Mówi się na przykład „obalenie rządu“ i doczepia się do tego słowo: „przemocą“.

Naprzód mówiono, że po aresztowanych fala rewolucyjna opada. Teraz mówi się, że wogóle fala rewolucyjnej nie było. A jeżeli nie było tej fali, to kiedyż być przygotowania do zamachu i kiedyż tych przygotowań zaniechano?

OPERUJE SIĘ DOMNIEMANIAM.

Działalność oskarżonych nie ma znamion przestępstwa z art. 129, gdyż jest mowa o „obaleniu rządu“, jak również z art. 125 i 101 k. k. i nakładaniem się byłoby oskarżyć z art. 102, gdyż inaczej nie można będzie powiązać konkluzji faktów, cytują i t. p., nagromadzonych w akcie oskarżenia. Można to na tomiasz uczynić, traktując Centrolew jako spiszek. Ale spiszek musiałby być tajny. Tymczasem trudno dowodzić, że

Uwagi o kryzysie gospodarczym

Kapitał finansowy, kto ma przejąć jego funkcje?

W poprzednich artykułach starałem się wykazać, że niedomaganie organizmu gospodarczego polega na chorobie, która dotknęła jeden z jego organów, mianowicie pieniądź.

Wykazałem, że nowoczesne gospodarstwo jest mechanizmem, który ma trzy składniki, a mianowicie: 1) materialne środki produkcyjne, 2) pracę, 3) pieniądź. Wskazałem nadto, że gospodarstwo dawne, a mianowicie drobne gospodarstwo rolne ma tylko dwa składniki, mianowicie materialne środki produkcyjne i pracę, za czym ponieważ te składniki zjednoczone są w osobie jednego właściciela, to nie potrzebny jest obrót, ani dla produkcji, ani dla konsumpcji, i te czynności gospodarcze jakimi są produkcja i konsumpcja uskutecznione być mogą przecie bez środków obrotowych, a więc prawie bez pieniądza.

Obok odosobnionych gospodarstw rolnych, dostarczających w naturze środki konsumpcyjne dla osób na roli zatrudnionych istnieją wszelkie warstwy niesamoistne, które dopiero przy współdziałaniu reszty warsztatów mają wytworzyć i wytworami zaopatrywać społeczeństwo.

Nowoczesny mechanizm gospodarczy nie może tedy funkcjonować, ani w sferze produkcji, ani w sferze konsumpcji bez obrotów. Narzędzia pracy, surowce, półfabrykaty muszą dla celów wytwarzania być przeniesione z warsztatów jednego właściciela do warsztatów drugiego właściciela, a gotowe fabrykaty muszą dla celów konsumpcyjnych uzyskać dostęp do ludności przy pomocy obrotów z warsztatów obcych. Nowoczesne gospodarstwo nie może tedy zaistnieć bez środków obrotowych, którym jest dzisiaj banknot papierowy. Nazwijmy go krótko pieniądzem. Biorę tu pod uwagę — co wyraźnie podkreślałem — banknot o stałej wartości, czyli pieniądź „zdrowy“. Chcę poniżej wykazać, że mimo stałości waluty, czyli zdrowego pieniądza, organizm cierpi z powodu, że krążenie tego pieniądza jest wadliwe i niedostateczne.

Jak już wspominałem, nowoczesny mechanizm gospodarczy jest mechanizmem społecznym w przeciwstawieniu do gospodarki rolnej, która była i jeszcze w wielkim stopniu jest mechanizmem gospodarki prywatnej odosobnionej. Gospodarstwo dawne w granicach Państwa składało się z niezliczonej ilości gospodarstw rolnych, które swoją produkcją zaspakajały w naturze prawie wszystkie materialne potrzeby właścicieli i osób na tem gospodarstwie zatrudnionych, tak że gospodarstwa te były gospodarczo prawie od siebie niezależne.

Natomiast mechanizm nowoczesny jest wspólnym dla całego społeczeństwa w granicach Państwa, mimo że warsztaty należą do prywatnych właścicieli. Wytwarzają one nie dla właścicieli, lecz prawie wyłącznie dla społeczeństwa tak dalece, że właściciele tych warsztatów są odnośnie do własnej konsumpcji uzależnieni najczęściej nie od swojego warsztatu, lecz od warsztatów innych, które należą — jak wspominałem — do innych właścicieli. Przy nowoczesnym mechanizmie gospodarczym zachodzi ten paradoks, że warsztaty tworzą dla społeczeństwa, a są prywatną własnością. Te przeszkody prywatnej własności odnośnie warsztatów pracujących dla społeczeństwa usuwa się przy pomocy środka obrotowego t. j. pieniądza, którego przeznaczeniem jest wydobycie produktu od właścicieli i przenosić je do innych warsztatów względnie do konsumentów.

Funkcją tę spełnia pieniądź czynny — co podkreślałem — przy obrocie towarowym. Spoczywanie pienią-

dza czyli tezauryzacja albo użycie pieniądza do innego celu a nie do obrotu towarowego, jest przerwaniem krążenia i jest dlatego rzeczą szkodliwą.

Przed powstaniem nowoczesnego gospodarstwa pieniądzem była moneta kruszcowa pełnowartościowa srebrna i złota. Pieniądź niepotrzebny dla właściciela, ponieważ własne potrzeby miał on zaspokojone, byłby tezauryzowany. Uruchomienie tych tezauryzowanych pieniędzy umożliwiło dopiero rozrost produkcji i gospodarstwa, bo nastąpiła możliwość nabycia ziemi i środków produkcyjnych, choć należały do innych właścicieli, oraz co — najważniejsza — możliwość kupna siły roboczej, należącej do wolnego najemity, więc była możliwość nabycia przy pomocy pieniądza wszystkich składników potrzebnych do wytwarzania. Odtąd rozlegało się hasło oszczędności, które jest przeciwstawieniem tezauryzacji. Jak długo kruszec szlachetny był pieniądzem, to przemysł nowoczesny nie mógł się dostatecznie rozwijać z powodu małej ilości szlachetnego kruszcu, który ponadto nie służył wyłącznie celom monetarnym, bo byłby używany także dla ozdób poszukiwanych przez ludzi bogatych. Dopiero z chwilą wprowadzenia pieniądza papierowego sprawa oszczędności nabrała niesłychanej wagi i stała się źródłem i podstawą siły kapitału finansowego, podstawą ustroju kapitalistycznego.

Oszczędności czyli banknoty uratowane przed tezauryzacją przeniesione zostały przy pomocy banków do warsztatów przeważnie inwestycyjnych, czyli służących do obrotu towarów, przeznaczonych do dalszego wytwarzania albo towarów, służących do użytku dłuższego, niechwilowego, jak np. do budowy dróg, kolei, budynków gospodarczych, domów mieszkalnych i t. d. i tem samem banki wprowadziły z powrotem pieniądź do krążenia i podtrzymały funkcję mechanizmu gospodarczego.

W dążeniu do uzyskania przez banki jak największych oszczędności nie ograniczono się do uruchomienia pieniędzy tezauryzowanych, lecz propagowano wśród ludzi niezamożnych wstrzymywanie się od wydatkowania na artykuły do życia potrzebne.

Banki stały się przy pomocy oszczędności panami gospodarstwa. Tak się przedstawia prawo ekonomiczne ustroju kapitalistycznego, do którego odwołania zmierzają prace ekonomiczne Karola Marksa. Banki tej władzy często nadużywały przez niecelowe zużytkowanie powierzonych im oszczędności, bo zakładały przedsiębiorstwa, które później bankrutowały, lub używały oszczędności nie do obrotów towarowych, lecz do operacji giełdowych i t. d.

Ta metoda podtrzymywania krążenia banknotu przy pomocy oszczędności wypożyczanych za pośrednictwem banków, czyli przy pomocy „kapitału“ pieniężnego, stanowiąca zasadnicze prawo ustroju kapitalistycznego ma wadę organiczną, która wywoływała perypetyczne kryzysy, a obecnie jest przyczyną zupełnego załamania się ustroju, czyli kompletnego niedomagania mechanizmu. Karol Marks w późniejszych pracach ekonomicznych (po roku 1870), ogłoszonych przez Engelsa w roku 1894 (tom 3-ci część 2-ga „Kapitału“) zwrócił uwagę, że jest niemożliwym, żeby wkładcy-wierzyciele, którzy mają pretensje pieniężne mogli wszyscy równocześnie otrzymać zwrot w banknotach a tem mniej w złocie lub srebrze. Nazywa to „szalonym żądaniem, które jednak właściwe jest systemowi i objawia się w

czasie kryzysu, jeżeli zachodzi wstrząs kredytu“, czyli wstrząs zaufania do banku.

W rzeczywistości tylko mała część wierzycieli jest tak szczęśliwa, że realizuje swoje pretensje i otrzymuje banknoty. To szczęście małej garstki wierzycieli jest właśnie nieszczęściem dla gospodarstwa, bo hamuje konsumpcję i produkcję.

Obok wady użycia oszczędności przez kapitał pieniężny do celów niekorzystnych ze stanowiska dobra społeczeństwa, — istnieje druga wada tego systemu, będąca następstwem wycofania banknotów z krążenia przy załamaniu się zaufania do pośredniczących banków, a jest nią zamieranie gospodarstwa, a więc niemożność bytowania dla ludności nie żyjącej na roli.

Przeżyjemy właśnie obecnie okres załamania się zaufania do banków, a tem samem załamania się ustroju kapitalistycznego i zamierania życia gospodarczego.

Ponieważ dla funkcjonowania mechanizmu potrzebny jest banknot, to trzeba znaleźć sposób otrzymania go bez pośrednictwa banków, t. j. kapitału finansowego i zatrzymania go w obrocie mimo wycofania wkładów oszczędnościowych.

Stanie się to wówczas, jeżeli Bank emisyjny, który dostarcza gospodarstwu banknotów, będzie przyjmował wkłady oszczędnościowe i będzie je — choć bardzo nisko — procentował. Wówczas usunięta będzie wadliwość w krążeniu, mechanizm będzie funkcjonował bez przerwy, ustrój społeczny upadnie, jednakowoż będzie uratowane gospodarstwo i społeczeństwo.

Nie można i nie powinno się natomiast czekać aż wróci do banków zaufanie ze strony wkładców oszczędnościowych. Nie leży to bowiem ani w interesie społeczeństwa, ani wkładców, by banki dysponowały banknotem, będącym własnością społeczeństwa. Banknotem winna dysponować instytucja, będąca pod wpływem całej ludności. W interesie dobra ludności leży, by banknot był ciągle czynny w mechanizmie gospodarczym przy obrocie towarów, przenosząc towary do warsztatów celem wytwarzania i do ludności w celach konsumpcyjnych. W interesie ludności leży, by do tego mechanizmu, do czynności przy obrotach towarowych była wciągnięta jak największa ilość banknotów, rozumie się o stałym kursie.

W interesie zaś wkładców leży, by mogli w każdej chwili podjąć choćby całą należność bez jakiegokolwiek straty. To zadanie może spełnić tylko Państwowa instytucja emisyjna, za którą bierze odpowiedzialność Państwo swoim całym majątkiem.

Instytucja emisyjna może wejść w porozumienie z temi instytucjami finansowymi, za które ona i Państwo przyjmują pełną odpowiedzialność. Bank Gospodarstwa, Bank Rolny i Komunalne Kasy Oszczędności mogą nadal przyjmować wkłady i udzielać kredytów, pod warunkiem, że Bank Polski przyjmie odpowiedzialność, że na każde żądanie nastąpi pełna wypłata wkładów.

Podejmowanie wkładów nie powinno jednak, ani na chwilę przerwać czynności banknotów przy obrocie towarowym, czyli że funkcja mechanizmu nie powinna być z powodu wypłaty wkładów przerwana. Kredyty udzielane nie powinny tedy być wycofane, wzgl. restryngowane (ograniczone).

Tylko w tem sposób uratuje się społeczeństwo i Państwo mimo bankrutstwa kapitału finansowego, lecz doprowadzi się gospodarstwo krajowe do nadzwyczajnego rozkwitu.

Daniel Gross.

szesz stronnictw legalnych centrum i lewicy tworzą tajny spiszek. Trzebaby dalej dowiedzieć, jaki cel wspólny mógł przyswiecać jego członkom. Zamiast tego operuje się domniemaniami.

„TAJEMNICZE“ PODGLĄDANE PRZEZ DZIURKĘ OD KLUCZA.

Adw. Dąbrowski wyjaśnia dalej, że byłaby niemożliwa taka „regulacja“ oskarżenia na 45 procent, polegająca na wyeliminowaniu oskarżonych członków PPS., jako najbardziej winnych, i zadowoleniu się wyrokiem, skazującym tych ludzi. Aby to uzyskać nie dość jest mówić o posiadaniu broni, ale trzeba było udowodnić, dlaczego P.

P. S. miałaby być spiskiem podziemnym, dlatego wciągnęła milicję do spisku, której przywódca komendant Dziegielewski ma za sobą dwa wyroki uniewinniające. Podglądano tajemnicę przez różne możliwe dziurki od klucza i nic nie znaleziono. Zresztą jeśli oskarżałoby się milicję, to trzebaby i jej członków pociągnąć do odpowiedzialności, a Dziegielewski i inni przecież nie zasiadają na tej ławie.

Adw. Dąbrowski podaje tu w wątpliwą oświadczenie prokuratora, jakoby bezpośredni świadkowie stwierdzili, iż co drugi milicjant PPS. był uzbrojony. Jakż to „bezpośredni świadek“ miał okazję lustrować kolejno wszyst-

kich członków milicji PPS., aby się naprawdę przekonać, że co drugi milicjant broń posiada? Tylko tak możnaby rozumieć rolę „bezpośredniego świadka“ w tej sprawie.

JEDYNE WYJŚCIE.

Ale w zasadzie trudno jest organizację defensywną tego typu, co milicja P. S., jakich, choćby w Austrii i Niemczech, jest pełno, nadawać charakter ofensywny. Jest to niemożliwa koncepcja. Trudno też dopatrzyć się w Centrolewie cech spisku.

Należy odrzucić pojęcia przemocy i przestać mówić o tłumie, a wtedy musi zapaść wyrok uniewinniający — kończy adw. Dąbrowski.

Co słycać w kraju i zagranicą

Wiadomości telegraficzne

WYKONANIE WYROKU ŚMIERCI.

Skazani przez Sąd doraźny w Świątyniach na śmierć: Sewastjanow i Szatukiski zostali straceni przez powieszanie. Co do trzeciego oskarżonego Plotnikowa Prezydent R. P. zamienił mu karę śmierci na dożywotnie więzienie.

ZAMKNIĘCIE 10 SZKOŁ LITEWSKICH NA WILEŃSZCZYZNIE.

Kuratorjum wileńskiego okręgu szkolnego zarządziło zamknięcie z dn. 31 grudnia ub. r. 10-ciu szkół prywatnych powstających z litewskim językiem nauczania, utrzymywanych przez towarzystwo kulturalno - oświatowe „Rytas”.

WAŻNE GŁOSOWANIE W SEJMIE GDANSKIM.

Wniosek socjalistów i komunistów w sejmie gdańskim, o rozwiązanie Sejmu stał się onegdaj przedmiotem obrad na plenum Sejmu.

W tajnym głosowaniu na prezesa Sejmu wybrano ponownie hitlerowca, von Waucka — 35 głosami, co przy 72 posłach w Sejmie nie daje mu większości. Na pierwszego wiceprezesa wybrano również ponownie centrowca — Gajkowskiego, 33 głosami, a na drugiego wiceprezesa — nacjonalistę Philipsona, 32 głosami.

Wniosek o rozwiązanie Sejmu w imiennym głosowaniu został odrzucony 43 głosami przeciw 25 głosom socjalistów i komunistów.

Wobec takiego wyniku głosowania, Senat gdański wyznaczył w tej sprawie plebiscyt ludowy na dzień 24 stycznia.

PROJEKT TRZYLETNIEGO MORATORJUM DLA NIEMIEC.

W kołach politycznych Berlina krąży pogłoski, iż ambasador amerykański Edge, który wczoraj wieczorem wyje-

chał do Paryża, podczas swego krótkiego pobytu w Berlinie miał omówić projekt udzielenia Niemcom na konferencji lozańskiej trzyletniego moratorium, dla wszystkich długów politycznych, nie wyłączając niezabezpieczonej części spłat z tytułu planu Younga. Po tym okresie 3-ck lat ma nastąpić ponowne zbadanie sytuacji finansowej Niemiec.

BADANIE PROBLEMU ZŁOTA.

W Genewie zebrała się obecnie delegacja komitetu Ligi dla problemu złota. Zadaniem jej jest badanie fluktuacji siły nabywczej złota oraz ich skutków dla życia gospodarczego narodu.

ODJAZD P. BERTHOLET DO PARYŻA.

Wezwany do wcześniejszego powrotu do Paryża sekretarz generalny francuskiego Ministerium Spraw Zagranicznych Bertholet, wyjechał wczoraj o godz. 9 rano z Londynu, nie zobaczywszy się z brytyjskim ministrem Spraw Zagranicznych, Simonem.

KATASTROFA POCIAGU BERLIN-KOLONJA.

Pociąg pociąg Berlin — Kolonia uległ we wtorek rano na stacji w Dortmundzie katastrofie zderzając się z nadjeżdżającą lokomotywą. Obydwa parowozy wykoleiły się, oraz wywrót z szyn wagon bagażowy. Doznali obrażeń palacz jednej z lokomotyw, oraz maszynista pociągu pośpiesznej.

Katastrofa powodzi wyrządziła wielkie szkody w mieście Dessau. Niżej położone dzielnice miasta stoją pod wodą. Tama na Elbie została zerwana.

ECHA AFERY OUSTRICA.

Znany z niedawnej afery bankowej bankier Oustric w Paryżu, został skazany na 18 miesięcy więzienia i karę 5.000 franków za defraudację funduszu złożonego w jego banku przez firmę Raoul. Dyrektora Ehricha skazano na karę więzienia, z zawieszeniem wyroku oraz na zapłacenie 3000 franków kary.

Które roczniki

podlegają podatkowi wojskowemu?

Podstawą wymiaru podatku jest ustawa z r. 1924. Zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym do tej ustawy obowiązek opłacania podatku wojskowego powstał w r. 1926, a więc dotyczy osób, urodzonych w r. 1904 i w latach następujących. Górną granicę roku urodzenia obowiązków do opłacania podatku określają przepisy, na mocy których stwierdzić należy, że wymiar za rok 1930 powinien objąć osoby urodzone w r. 1904 i w latach następujących do 1909 włącznie. Zwolnieni są od tego podatku na podstawie rozp. rad. min. z

dn. 24.8.1931 utrzymywani kosztem samorządu gminnego lub dobroczynności publicznej, uznani za zupełnie niezdolnych do służby wojskowej, a zarazem niezdolni do pracy fizycznej lub umysłowej i ci, którzy w czasie mobilizacji wstąpili ochotniczo do wojska lub marynarki

DODATK. KOMISJA POBOROWA.

Dnia 7 b. m. odbędzie się dodatkowa komisja poborowa w lokalu przy ul. Stałowej 73, dla osób zamieszkałych na terenie pow. warszawskiego i grójeckiego, które dotychczas obowiązku tego nie dopełniły.

Wypadki w grudniu

50 trupów

W ub. miesiącu targnęło się na życie w Warszawie 96 osób, w tej liczbie 25, z wynikiem śmiertelnym. Wskutek wypadków samochodowych, lub motocyklowych zginęły 2 osoby, 58 zaś było rannych. Wskutek wypadków tramwajowych śmierć poniosły 2 osoby, 19 zaś było rannych. Pod kołami po ciągu znalazły również śmierć 2 osoby rannych zaś — 9. Ofiarami zabójstw,

lub morderstw padły 4 osoby. Przy pracy zginęły 3 osoby. Wskutek nieostrożności (zaczadzenia, zatrucia gazem, poparzenia i t. p.) śmierć poniosło 10 osób. Wskutek przejechania przez dorozki, furgony, rowery i t. p. pojadły 1 osoba poniosła śmierć. 11 zaś było rannych. Wskutek braku opieki zginęło 1 dziecko. Kasarze dokonali zamachów na 2 kasy.

Zamachy samobójcze

12-LETNI CHŁOPIEC TARGNĄŁ SIĘ NA ŻYCIE.

W bramie domu, gdzie mieści się Pogotowie Ratunkowe, przy ul. Leszno napił się jodyny 12-letni Lejzor Binenszok, pracownik bufetowy w kinie „Oaza” na Kresack, pod Otwockiem. Sanitarjusze przeprowadzili młodocianego desperata do ambulatorjum, gdzie lekarz udzielił pomocy.

Chłopiec oświadczył, że przyczyną targnięcia się na życie była rozpacz, iż ojciec jakoby nie chce go leczyć.

W bramie domu, Wileńska 31, napila się esencji octowej, 28-letnia Leokadja Maikiewiczówna, bez zajęcia (Stalowa 13). Desperatkę przewieziono Pogotowie do szpitala Przemienienia Pańskiego.

Inne wypadki

ZACZADZENIE CAŁEJ RODZINY.

Przy ul. Zabkowskiej 28, w mieszkaniu małż. Sokół, wskutek niedostatecznego zamknięcia pieca w pokoju, wydzielał się tlenek węgla, którym zatruta się cała rodzina: 61-letni Mendel Sokół, bez zajęcia, 60-letnia żona jego Sura i 25-letnia córka ich Mindla, pracownica igły. Lekarz Pogotowia po zastosowaniu odpowiednich zabiegów, pozostawił zaczadzonych na leczeniu w domu.

Henryka Leszczyńskiego, mieszczańcem drukarni i litografii, wynikł wczoraj w nocy pożar. Strażacy ratuszowego oddziału, po wyłamaniu krat żelaznych, dostali się do sklepu i w przeciągu 45 minut pożar ugasiłi. Z trzech maszyn drukarskich, jedna roztopiła się od silnego żaru, pozostałe zaś są częściowo uszkodzone. Nadto uległy apaniu lub zniszczeniu przez zalanie wodą różne druki i surowy materiał. Przyczyna pożaru — prawdopodobnie krótkie spięcie przewodników elektrycznych.

POŻAR W DRUKARNI I LITOGRAFJI.

Przy ul. Siennej 9, w sklepie frontowym

Co wyświetlają kina

ADRIA PALACE: „Romans z porucznikiem”.
ATLANTIC: „Jej ekscelencja miłość”.
APOLLO: „Cham”.
COLOSSEUM: „Światła wielkiego miasta” z Charlie Chaplinem.
W małej sali: „J. K. M. Douglas I”.
CASINO: „Ulani, ulani!”
CAPITOL: „Straszna noc”.
CRISTAL: „Syn szeika” i H. Lloyd.
FORUM: „Pieśniarz gór” i „Płonący stóp”.
FILHARMONJA: „Bal w operze”.
HOLLYWOOD: „Czterech z Legji”.
HELIOS: „Ponad śnieg”.
KOMETA: „Dziesięciu z Pawiaka”.
LOTOS: „Błękitny express”.
LUX: Grzeszna miłość”.
MAJESTIC: „Bezimienni bohaterowie”.

MEWA: „Jedynaczka króla nafty” i „Kulisy mody”.
MIEJSKI: „Buster na froncie”.
PAN: „Strasza noc”.
PALACE: „Kongres tańczy”.
POPULARNY: „Garbusek”.
PRAGA: „Maradu” i rewja.
ROXY: „Trzech diabłów” i rewja.
SPLENDIN: „Złoto”.
SOKÓL: „Kochanka o północy” i „Zagłada od wschodu”.
STYLOWY: „Bezimienni bohaterowie”.
ŚWIATOWID: „Trader Horn”.
TON: „Madame - Szatan”.
TECZA: „Maradu”.
TOMBOLA: „Rozstrzygająca noc”.
URANJA: „Diabeł”.
UCIECHA: „X 27” z M. Dietrich.
ZNICZ: „Młodziacy wróg”.
SZCZEGÓŁY PROGRAMÓW W OGŁOSZENIACH.

Z ŻYCIA PARTJI

POSIEDZENIE KOMITETU DZIELNICY „ŚRÓDMIEŚCIE” dn. 7-go b. m. o godzinie 7-ej wieczorem. Obecność obowiązkowa.

REFERATY DYSKUSYJNE NA DZIELNICACH.

W piątek 8 b. m. o godz. 7 wieczorem na dzielnicach partyjnych odbędą się staraniem TUR, referaty dyskusyjne dla członków dzielnic, związków zawodowych TUR, oraz wprowadzonych gości:

- Wola — Wolska 44 — tow. Mirowski: Monarchja a dyktatura.
- Jerozolima — Leszno 53 — tow. L. Perl: Gwarancje praw obywatelskich.
- Powązki — Dzielna 95 — tow. Chwilewski — Monarchja a dyktatura.
- Powisłe — Czerwonego Krzyża 20 — tow. W. Gumplowicz: Światowy kryzys gospodarczy.
- Mokotów — Chocimska 23 — tow. Zbig. Nowicki: Zagadnienie Socjalizmu.
- Ochota — Przemyska 18 — tow. J. Budzińska - Tylicka — Projekt prawa małżeńskiego.
- Czerwiński — Nowosielecka 1 tow. Stopiński — Gwarancje praw obywatelskich w ustroju kapitalistycznym.
- Marymont - Żoliborz — Mickiewicza 1 — tow. M. Karniol: Monarchja a dyktatura.
- Nowe Bródno — Siedziwna 5 — tow. L. Zembinkówna — Ochrona pracy.
- Praga — Targowa 44 — tow. Lipska Wychoźdźtwo w celach zarobkowych.

Czerwone Harcerstwo TUR.

RADA HUFCA WARSZAWSKIEGO dziś o godz. 20 w lokalu przy ul. Czerwonego Krzyża 20.

Badanie wytrzymałości mostów w Warszawie

Zgodnie z programem komisji mostowej, powołanej przez wydział techniczny magistratu, w dalszym ciągu prowadzone są szczegółowe badania nad stanem i wytrzymałością obydwóch mostów miejskich (dawnego kolejowego przy Cytadeli i mostu Kierbedzie). Wyznaczyli do tego inżynierowie specjaliści badają poszczególne części prześel mostów, ich stan oraz stopień zużycia.

Zarząd Telefonów Warszawskich P. A. S. T.

Zawiadamia P. T. Abonentów, że w nocy z piątku na sobotę (z 8 na 9 stycznia) zostaną przelączone na centralę automatyczną przy ul. Tłomackie te telefony, które posiadają w spisie abonentów podwójne numery z literą D pośrodku. Uprasza się o zakreślenie litery D na okładce spisu i posługiwanie się od dn. 9-go b. m. dla telefonów oznaczonych literą D wyłącznie numerami automatycznymi, umieszczonymi po prawej stronie litery D (rozpoczynają się one od cyfr 11 lub 12). Przypominamy, że bezpłatne pokazy telefonowania z aparatów automatycznych są otwarte w dni powszednie od godz. 9-ej rano do godz. 9-ej wieczór w gmachu na placu Tłomackim Nr. 10.

„Majestic” dziś „Stylowy”

Nowy-Swiat 43, p. 8, 10 Marszałk. 112 p. 4, 6, 8, 10

Wielka premiera

Bilety ulgowe i passe partout nieważne

BEZIMIENNI BOHATEROWIE

Reżyserja: MICHAŁ WASZYŃSKI

Scenariusz: E. BODO

Muzyka: H. WARS

Adam Brodzisz, Marja Bogda, Eugenjusz Bodo, St. Jaracz

w rolach głównych oraz

Zula Pogorzelska, W. Biegański, P. Owerlo, W. Gawlikowski, Cz. Skonieczny, St. Sielański, S. Roland, Chór Warsa i inni.

Dekoracja: ST. NORRIS.

Zdjęcia: Inż. S. STEINWURCEL

Wytw. B.W.B.

Po jedenastu latach genjalny Sessue Hayakawa znów na ekranie

Wszyscy pamiętają genjalnego aktora japońskiego, Sessue Hayakawę, który ukazał się w swoim czasie w kilku rewelacyjnych filmach, m. in. w kapitalnej „Bitwie pod Cuszimą”.

Przez kilka lat wszelki słuch o nim zaginął.

Gdy wytwórnia Paramount rozpoczęła niedawno nakręcanie zdjęć do filmu „Kłątwa Rodu Mandarynów”, napotkała już na samym wstępie swej pracy na poważną trudność. Ustalono już bowiem, że bohaterką filmu będzie Anna May Wong, ale gdzie znaleźć dla niej odpowiedniego partnera pochodzenia mongolskiego. I wówczas przypomniał sobie, że jedynym odpowiednim aktorem, który mógłby objąć rolę w „Kławie Rodu Mandarynów” jest dawno niewidziany Sessue Hayakawa.

Asystenci wytwórni zadepesowali do filii Paramountu, rozsiadanych po całym świecie: „odszaaka Sessue Hayakawa”.

Po dwóch miesiącach nadeszła odpowiedź z Tokio: „Załatwione. Kontrakt podpisany. Sessue w drodze do Ameryki”.

W ten sposób po jedenastoletniej przerwie w pracy wystąpi on w dźwiękowym filmie „Kłątwa Rodu Mandarynów”, który już wkrótce demonstrowany będzie w Wielkiej Sali „Filharmonji”.

DŹWIKOWY KINOTEATR MIEJSKI

Początek o godz. 6 (punktualnie).

Święta godz. 4 pp.

DLA MŁODZIEŻY DOZWOLONY.

BUSTER NA FRONCIE

Wł. METRO NADPROGRAMY

Na ostatni okres

wyświetlania filmu

CHARLIE CHAPLINA „Światła wielkiego miasta”

W COLOSSEUM P. o 3, 5, 15, 7, 15, 9, 15

Ceny niższe do zł. 1.50.

(Dla młodzieży dozwolone)

MAŁA SALA: „Jego Królewsko Mość Douglas I”.

Ceny zł. 1 i 1.50.

„ATLANTIC” Chmielna 33.

5, 15, 7, 15, 9, 15

Największy film obecnego sezonu p. t.:

Jej Ekscelencja Miłość

reżyserji JOE MAYA

NAD PROGRAM: „MICKEY MOUSE”

oraz aktualność FOXA.

ŚWIATOWID Marszałkowska 111

Pocz. o 4, 6, 8, 10

TRADER HORN

Film o tysiącu i jednej przygodzie

Nowe arcydzieło W. S. VAN DYKE'A

Twórcy „Pogania” i „Białych Cieni”.

Dzisiaj najwspanialszy film dźwiękowy polskiej produkcji

KINO DZWIĘK. KOMETA Pocz. o 5 Chłodna 47 Niedz. 3

Dziesięciu z Pawiaka

Kino Złota 72 P. 6, 8, 10

UCIECHA „X-27”

w roli głównej MARLENA DIETRICH

Wielka „FILHARMONJA” początek o godz. 6, 8 i 10

Iwan Petrowicz Liana Haid

w najwytworniejszym filmie sezonu

„BAL W OPERZE”

Nad program groteska rysunkowa FLEISCHERA

oraz tygodnik dźwiękowy FOXA

4-ch BOHATERSTWO ZDRADA z legji

Dzisiaj zmiana programu

w rolach gł. MYRNA LOY WARNER BAXTER

na scenie BĘDZIE LEPIEJ

REWJA HOLLYWOOD Marszał. róg Hożej

Początek 6, 8 i 10

Ogłoszenia drobne

Czerwone samochodowe prawo jazdy złotych 40, motocyklowe 50. — Kursy Lenartowicza, Chmielna 7, Chłodna 56.

Czytajcie swoje pismo codzienne „ROBOTNIK”

WIADOMOŚCI SPORTOWE

AZS zwycięża w Międzyn. Turnieju Hokejowym w Krynicy

W drugim dniu międzynarodowego turnieju hokejowego w Krynicy odbyły się następujące spotkania.
Cracovia — K. T. H. 5:1 (2:0, 0:1, 3:0).
AZS. Warszawa — Branderburger E. V. 3:1 (1:1, 1:0, 1:0).
Cracovia — Rumunia 5:1 (3:1, 1:0,

1:0). Zasłużone zwycięstwo Cracovii. Branderburger E. V. — Czarni (Lwów) 2:1 (0:1, 1:0, 1:0).
Wczoraj w ostatnim dniu odbyły się 4 dalsze mecze:
Krynkie Tow. Hokejowe — Rumunia 2:1 (0:0, 1:0, 1:1). Ciężko wywalczone zwycięstwo drużyny polskiej,

która górowała nieznacznie nad przeciwnikiem.

Czarni — AZS 1:1 (1:1, 0:0, 0:0). Zaszczytny wynik uzyskali lwowscy Czarni z mistrzem Polski:
Krynkie Tow. Hokejowe — Branderburger E. V. 0:1 (0:0, 0:1, 0:0). Niezasłużone zwycięstwo drużyny niemieckiej.

Do finału Międzynarodowego Turnieju o mistrzostwo Krynicy doszły dwie drużyny polskie: warszawski AZS i Cracovia. Pierwsze dwie tercje przyniosły zwycięstwo warszawskiemu AZS 2:1 (1:0, 1:1).

Hokey i narciarstwo

NA BOISKACH HOKEJOWYCH LWOWA.

Wczoraj rozpoczęły się wreszcie we Lwowie zawody hokejowe o mistrzostwo okręgu.

W klasie A. rozegrany został mecz pomiędzy Pogonią a Ukrainą z wynikiem 5:0 (2:0, 2:0, 1:0) na korzyść Pogoni.

W zawodach o mistrzostwo klasy B. AZS pokonał przemyski Czujaj 10:0. Ten ostatni przegrał również z Hasmoną 2:0.

Późnym wieczorem odbył się przy świetle elektrycznym mecz hokejowy o mistrzostwo klasy A. pomiędzy Pogonią a Lechją, z wynikiem 1:1 (1:1, 0:0, 0:0).

BIEG NARCIARSKI „CZARNYCH”.

We Lwowie odbył się bieg narciarski zorganizowany przez klub sportowy Czarni. Dystans biegu wynosił 8 km. Zwyciężył Wówgonowicz w czasie 39:58.

Zawody bokserskie na Śląsku i w Łodzi

WROCLAWSKI „ABC” NA ŚLĄSKU.
W Katowicach rozegrany został mecz klubowy mecz bokserski pomiędzy wrocławską drużyną ABC a Policijnym Klubem Sportowym, zakończony zwycięstwem ABC.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE

RAN NA DRODZE DO MISTRZOSTWA ŚWIATA.

Po swym świetnym sukcesie nad Nekolym polski pięściarz Ran sięga obecnie po tytuł mistrza świata. Walczyć on będzie niebawem z Mc Larninem, a o ile wygra, to zmierzy się z Petrollem. Zwycięzca z tych spotkań wystąpi potem do walki z mistrzem świata wagi półśredniej, Thompsonem.

ANGLIK ZWYCIĘZCA W TURNIEJU TENISOWYM W PARYŻU.

W Paryżu rozegrany został finał Międzynarodowego turnieju tenisowego. Pierwsze miejsce zajął Anglik Perry, bijąc w finale Borotrę 3:1.

MECZ HOKEJOWY BUKARESZA — LWÓW.

Dziś wieczorem przy świetle elektrycznym we Lwowie odbędzie się mecz hokejowy pomiędzy reprezentacjami Lwowa i Bukaresztu.

MECZE HOKEJOWE W STOLICY ZOSTAŁY ZNOWU ODWOŁANE.

Wyznaczone na środę mecze o mistrzostwo klasy A i B Okręgu Warszawskiego w hokeju na lodzie zostały znowu odwołane z powodu odwilży.

TRZECI KONKURS SKOKÓW NA KROKWI.

Wczoraj odbył się w Zakopanie III w sezonie konkurs skoków na Krokwi. Warunki terenowe bardzo ciężkie. Śnieg mokry. Z tego też powodu ograniczono zeskoki, a długość skoków uzyskiwano nie tyle z rozbiegu ile z silnego odbicia. 1) Marusz St. (SNPTT) nota 92.26. Skoki 47.51 i 51 mtr. przed Br. Czechem.

Najdłuższy skok poza konkursem wykonał Mrusarz Jan — 56 mtr.

ciestwem drużyny niemieckiej 8:6.

PKS. mimo wzmocnienia swych szeregów przez Zachłoda (BKS) Koniecznego (Naprzód) i Wystracha przegrał z drużyną reprezentującą klasę mierną. Do pewnego stopnia do porażki przyczynili się również sędziowie, którzy w dwóch wypadkach skrzywdzili zawodników PKS.

Poziom walk nie był zbyt wysoki a przebieg nie interesujący.

MIĘDZYKLUBOWE ZAWODY BOKSERSKIE W ŁODZI.

W wielkiej sali Filharmonii Łódzkiej odbyły się wczoraj wielkie międzyklubowe zawody bokserskie Unii przy udziale amatorów śląskich.

Rudzi (Naprzód) zwyciężył na punkty Franka (U). Wiczołek (PKS) zremisował ze Stahlem II (MKP). Eisenbaum (06 Mysłowice) poddał się w pierwszej rundzie Paulowi (U). wreszcie Słobda (U) osiągnął wynik remisowy z Wocka

ŚLĄSKI NAPRZÓD BIJE GARBARNIĘ 3:1

W Lipinach odbył się wobec 5 tysięcy widzów sensacyjny mecz piłkarski pomiędzy mistrzem Polski „Garbarnią”, a mistrzem Śląska Naprzodem. Boisko było ciężkie, błotniste i grząskie. Mimo to gra była żywa i interesująca. Ambitna drużyna śląska odniosła rewelacyjny sukces w stosunku 3:1 (1:1).

INNE MECZE PIŁKARSKIE NA ŚLĄSKU.

W zawodach o puchar Juvelia odbył się jeden mecz pomiędzy Ruchem Ligowym a kolejowym PW z wynikiem 8:0 (4:0) na korzyść Ruchu. W tabeli zawodów prowadzi Chorzów. Zagroza mu ciele Ruch.

W Katowicach w meczu towarzyskim IFK pokonał Słowian 5:0 3:0. W Mysłowicach miejscowy 06 wygrał ze Śląskiem 1:0 (1:0).

Basen pływacki AZS.

Zimowy basen pływacki AZS-u przy ul. Akademickiej 5 został po feriach świątecznych oddany do użytku klubów, szkół i publiczności. Dla szerszej publiczności basen otwarty jest codziennie (wraz z świętami) od godz. 11 — 13 i od godz. 18 — 19, a w poniedziałki, czwartki, piątki i soboty do godz. 20. Ścisłe przestrzegany jest obowiązek mycia się mydłem bez kostiumów pod gorącymi prysznicami, sumienny nadzór lekarski i przeprowadzanie analizy gwarantują zdrowotność basenu. Woda o temperaturze 25 — 28 stopni spuszczana jest co tydzień. Wprowadzono specjalne abonamentowe bilety zniżkowe. Informacje udziela sekretariat AZS, Akademicka 5, tel. 8.33-06.

Co grają w Teatrach

TEATR „ATENEUM”: Dziś o godz. 8 wiecz. „Gołębie serce” z Jaraczem w roli głównej.

„DAMY I HUZARY” W ATENEUM. Na repertuar Teatru „Ateneum” wchodzi dn. 12 b. m. jedna z najświetniejszych komedji Fredry „Damy i Huzary”. Widowisko to stanie się niezawodnie rewelacją stolicy, głównie z uwagi na niezwykle ciekawą i oryginalną inscenizację Stef. Jaracza, oraz ze względu na stronę dekoracyjno - kostjumową, którą projektował znany karykaturzysta Jerzy Zaruba. Obsadę główniejszych ról stanowią: pp. Buczyńska, Perzanowska, Daniłowicz Jadwiga, Daszyńska, Mierzejewska, Dehnelówna oraz p. Chmielewski Łuszczewski, Malinowski, Sawan Żurowski i Żeleński.

TEATR WIELKI Dziś „Aida”.

TEATR NARODOWY daje dziś wieczorem na widoku popularnym — po cenach znizowanych aktualną „Sztubę” Leczyckiego.

W piątek zakończenie cyklu widowisk wieczorowych po cenach popularnych „Bal tazar” Marchanda.

W sobotę na uroczystym jubileuszowym przedstawieniu dla uczczenia 50-lecia pracy aktorskiej Józefa Chmielińskiego, dana będzie premiera nowej sztuki Jerzego Szaniawskiego „Fortepian”.

TEATR NOWY. Dziś i codziennie sztuka Miłazewskiego „Drugie imię miłości” w wykonaniu Gorczyńskiej, Samborskiego, Wołoszkiego.

TEATR LETNI. Dziś i dni następnych bawić będzie krotoczwila angielska „Omali nie noc poślubna” w wykonaniu Malickiej, Osterwy, Grabowskiego, Gelli, Hyndzińskiego i in.

TEATR POLSKI: Dziś i codziennie „Elżbieta królowa Anglii” z Marią Przybyłko-Potocką i Junoszą - Stępowskim.

„PANNA MŁODA Z DACHU” W TEATRZE MAŁYM. Poczynając od dziś, przedstawienia cieszącej się wielkim powodzeniem w Teatrze na Chłodnej sensacyjnej sztuki amerykańskiej „Panna młoda z dachu” zostają przeniesione do Teatru Małego.

Jednocześnie od dziś w Teatrze na Chłodnej rozpocznie się cykl przedstawień wesoliej komedji Fedora „Dr. Julia Szabo”, która dziś grana będzie po raz 50 z rzędu.
BANDA — KABARET KOMIKÓW. Dziś i codziennie nowa wielka rewia „A Banda się śmieje” z Igo Symem i Mirą Zimińską.

TEATR „NOWOŚCI” gra codziennie pełną humoru operetkę Oskara Straussa „Czar walców”.

TEATR WESOŁE OKO. Codziennie wesola rewia „Rok 1932” z udziałem całego zespołu z Gabrielli, Żelichowską, Olszą, Walterem i Neyami na czele.

TEATR „MORSKIE OKO”: Dziś rewia „Tęcza nad Warszawą” z Lodą Hałama, Elną Gisteń, Margaret Donaldson, Stanisławem Gruszczyńskim.

TEATR NOWY ANANAS. Dziś i codziennie rewia „Co gwiazdy wróżą” z udziałem

całego zespołu oraz baletu Tacjaney Wysockiej.

TEATR MIGNON. Codziennie rewia „Wiat karnawał” w 2-ach cz. — 16 obrazach.

CYRK: Dziś i dni następnych 2 przedstawienia nowego programu o g. 4.15 i 8.15.

Z CYRKU STANIEWSKICH

Od kilku dni na arenie Cyrku Staniewskich występuje zespół 45 karzełków Szefera stanowiący atrakcję, jakiej nie widziała jeszcze Warszawa. Najmniejsi (90 cm. wzrostu) ludzie świata: Anglicy, Francuzi, Niemcy, Bułgarzy, Rumuni, Węgrzy i Włosi stworzyli jedyną w swoim rodzaju miniaturową „Ligę Narodów”, która objęła obecnie „protektorat” nad areną Cyrku warszawskiego — na niej panują, opisując się tak dzielnie i tak wszechstronnie wykazując talenty, że aż podziw, (a może i zazdrość?) bierze „dorośli”. Rewia liliptułów na arenie Cyrku Staniewskich składa się z 12-tu niezmiernie atrakcyjnych popisów, obejmujących hippikę, tresturę koni, taniec, akrobację, humor i t. d. Poza rewia, program styczniowy zgromadził na arenie Cyrku artystów wszechświatowej sławy: znakomitego w swych popisach falkiera hinduskiego, dwóch budzących ogólny podziw japończyków, Williama z jego cudownymi foktercjarami, no i dobrze znanego w Warszawie dyr. Cinisellogo mistrza jaźdy i trestury wopaniatyłch rzeczywiście koni.

Dziś w Radio

11.40 — 11.45 Komunikat dla komunikacji lotniczej. 11.45 — 11.55 Przegląd Prasy. 11.58 — 12.05 Sygnał czasu. 12.05 — 12.10 Odczytanie programu. 12.10 — 12.15 Komunikat PIM-a. 12.15 — 12.35 Odczyt „Organizacja gospodarstw folwarcznych wobec dzisiejszych warunków”. 12.35 — 13.35 Muzyka z płyt. 14.45 — 15.05 Muzyka z płyt. 15.05 — 15.15 Komunikat gospodarczy oraz giełda pieniężna. 15.15 — 15.20 Komunikat LOPP. 15.25 — 15.45 „Przemysł chemiczny a gazy”. 15.45 — 15.50 Komunikat Centr. Biura Hydrograficznego dla żeglugi i rybaków. 15.50 — 16.15 Program dla dzieci. — 16.20 — 16.40 Lekcja języka francuskiego. 16.40 — 17.10 Muzyka z płyt. 17.10 — 17.35 „Psychologia na codzień”. 17.35 — 18.50 — Koncert solistów. 18.50 — 19.15 Rozmaitości. 19.15 — 19.25 Skrzynka rolnicza — korespondencja bieżąca. 19.25 — 19.30 Odczytanie programu na dzień następny. 19.30 — 19.35 Wiadomości sportowe. 19.35 — 19.45 Muzyka z płyt. 19.45 — 20.00 Prasowy Dziennik Radiowy. 20.00 — 20.25 Muzyka lekka w wyk. ork. P. R. 20.25 — 20.40 Feljeton p. t.: „Ludzie podwojni”. 20.40 — 21.25 Rolska muzyka religijna. 21.25 — 22.10 Słuchowisko p. t.: „Ewa”. 22.10 — 22.20 — Muzyka z płyt. 22.20 — 22.25 Dodatek do Prasowego Dziennika Radiowego. 22.25 — 22.30 Komunikaty PIM-a i policyjne. 22.30 — 24.00 Muzyka taneczna ze Lwowa.

WILLIAM J. LOCKE.

40)

JAGNIĘ W WILCZEJ SKÓRZE

(Autoryzowany przekład Bolesławy Kopelówny).

— Masz rację... I to we wściekłą grę. Pod pewnym względem jest to gra na śmierć i życie. Może opowieć ci o tem któregoś dnia, ale jeszcze nie dzisiaj. Nie mam już czasu. Jeżeli... będziesz się mnie trzymał — i ja ciebie nie zawiodę. Jedyne, co masz do zrobienia — to słuchać moich poleceń. Rozumiesz, Tonio? Ważnych poleceń! Zasadniczych! przedewszystkiem — nikt nie śmie wiedzieć, że znałeś mnie już przedtem. Nikt na świecie nie może usłyszeć, że byłem kiedyś w Ameryce.

— Rozumiem — rzekł Tonio, spoglądając w oczy przyjaciela, które w tej chwili błyszczały ponuro — ale kim ja mam być?

Buddy, odzyskując równowagę, podniósł się ze śmiechem.

— Kim tylko chcesz. Czeka! Już wiem. Zostałeś mi przedstawiony przez Mussoliniego, albo przez Komendanta Profesora Cavaloselli z Uniwersytetu w Padwie. Pamiętaj, że wspominałeś mi kiedyś, iż rodzina twoja pochodzi z Padwy. Dobrze? Ale o mnie nic nie wiesz... Capisce? Nic a nic. I nigdy nie byłeś w Ameryce. Nie wiedziałbyś wogóle o istnieniu takiego kraju, gdybyś nie nauczył się angielskiego od pewnego młodzieńca, którego zaznajomiłeś z tajnikami języka asyryjskiego na uniwersytecie w Padwie.

Tonio podniósł ręce do swych siwych włosów i spoglądał na Buddy'ego z szeroko otwartymi ustami.

— Rozumiem, ale... mimo to, nic nie pojmuje,

*) po włosku: zrozumiano?

Buddy.

— Jeśli ja ci pomogę, staruszku, a chcę to uczynić z całego serca — i ty musisz mi pomóc — potwarzaj Buddy — a jedyne co możesz zrobić dla mnie, to... stosować się ściśle do moich poleceń.

Ktoś zastukał. Buddy przeszedł przez pokój — i otworzył drzwi. Na progu stała Diana. Weszła szybko do saloniku. Na widok Tonio, rzekła, cofając się: — Och, przepraszam.

— Nic nie szkodzi, moja droga — rzekł uprzejmie Buddy — czy mogę ci przedstawić signora Antonio Gaffarelli?

Skinęła głową z uśmiechem — Bardzo mi przyjemnie. Tonio odskoczył się z szacunkiem.

— Wpadłam tylko na chwilę, schodząc na dół — rzekła dziewczyna.

Tonio wziął w rękę kapelusz.

— Teraz już pójdę i wrócę później, jeśli można..

— Nie mógłbym narażać pana na tyle kłopotów, signor Gaffarelli. Czy nie zgodziłby się pan zczekać przez krótki czas w mojej sypialni? Jest tam zupełnie ciepło i wygodnie...

Mówiąc to, Buddy otworzył grzecznie drzwi przed Tonim, a potem zamknął je i zwrócił się do Diany, na której twarzy malowało się zdumienie.

— Kim jest ta komiczna postać?

— Mam zamiar przyjąć go do siebie w charakterze zaufanego sekretarza — rzekł Buddy z taką obojętnością, na jaką tylko mógł się zdobyć — zwrócił się do mnie, zaopatrzony w najlepsze rekomendacje od przyjaciela we Włoszech.

— A czemuż nie nosi koszuli?

— Na to ci nie umiem odpowiedzieć, moja droga. Nie zauważyłem zresztą tego. Prawdopodobnie zgubił ją, — a może przegrał na wyścigach. Sam nie wiem...

Zaczęła się śmiać. Nagle urwała, gdy wzrok jej

padł na rząd małek na konsoli. Spoglądała na nie przez chwilę.

— Wielki Boże, Athertonie? Cóż to jest?

Przeklinał swoją głupotę, dzięki której poustał ten idiotyczny poczet figurek.

— Małpki! — oblał.

— Ale poco? — Czyś zwariował??

— Nie. Jadę do Londynu. Czy nie zechciałabyś usiąść?

Usiadła automatycznie na wskazanym przez Buddy'ego krześle.

— Do Londynu? Ale coż te śmieszne figurki mają wspólnego z Londynem?

— Właściwie nic — rzekł Buddy, odwrócony plecami od kominka — ale... ostatecznie mógłby nawet istnieć między nimi związek. Jeśli chcesz wiedzieć, kupiłem je od pewnego chuderlawego nędzarza na Bulwarach. Anglika z prowincji. Opowiedział mi — nie mam powodu temu nie wierzyć — że w czasie wojny służył on w Gwardji Królewskiej. Wiesz pewnie że nie uznaję jałmużny. Uważałem, że najlepszym sposobem udzielenia mu pomocy jest odkupić cały, posiadany przez niego zapas małek — po wyznaczonej przez niego cenie. Był mi za to bardzo wdzięczny.

Diana wzdrygnęła się.

— Jakto, Anglik, były gwardzista, sprzedający zabawki na ulicach Paryża? I coż robi konsul angielski?

— Piłnuje, by Angliki, którzy nie mogą dostać pracy, nie wracali do Anglii — odpowiedział Buddy surowo — ten człowiek, a raczej wyschły szkielet człowieka, jest niewątpliwie zupełnie stracony; znać na nim działanie wódki, narkotyków i wszystkiego, co sobie tylko można wyobrazić. Pomogłem mu w jedyny właściwy sposób.

(D. c. n.)

NASZA RUBRYKA

Poszukiwanie pracy

STUDENTKA, rutynowana nauczycielka, udziela matematyki, fizyki, łaciny. Specjalność: klasa 8-a. Dzwonić od 19 — 20-ej, tel. 646-81.

ANGIELSKIEGO I NIEMIECKIEGO indywidualnie i w kompletach udziela dyplomowana nauczycielka. Pierwszorzędne kwalifikacje i referencje. Tel. 508-34, godz. 1½ — 3.

WOŻNY, kawaler, poszukuje zajęcia z dobrymi świadectwami i referencjami, ze znajomością języka francuskiego, poszukuje jakiegokolwiek pracy. Wiadomość: Warszawa, ul. Chmielna 39 m. 1, W. M.

TECHNIK-MIERNICZY, z kilkuletnią praktyką (w b. zbiorze pruskim), kreślacz, słuchacz W. Wzeczniczy (ekonomji), poszukuje posady, zajr. (b. chętnie gospodarcz-admin. czy społecznych) w godz. dziennych, znajomość języka niemieckiego, Stan. Tucholski, ul. Wolska 44, Ognisko Oświatowe.

JAKIEJKOLWIEK PRACY poszukuje; umiem czytać, zajmuję się gospodarstwem. Wiadomość w adm. „Robotnika” dla H. Zielińskiej.

WARUNKI PRENUMERATY. w Warszawie z odnoszeniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnoszenia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. **CENY OGŁOSZEŃ:** Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajnie gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz gr. 20. **Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie.** Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ wyrazowych — 10-szpaltowy. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny: WACŁAW CZARNECKI.

Wydawca RADA NACZELNA P. P. S.

Odbito w drukarni „Robotnika”, Warecka 7.